

Ve všech jiných případech předlož odhadní komise odvolání referenta u ní podaná, jakož i odvolání poplatníků, postoupená jí finančním ředitelstvím, s vlastním dobrozdáním odvolací komisi.

§ 13.

Za účelem, aby daň správně byla vyměřena, jest předseda odvolací komise ustanoven zástupcem státních zájmů pro obvod svůj. Jemu přísluší vrchní řízení veškerých ukládacích prací v obvodě komise odvolací. Předseda má dohlédati k tomu, aby ukládacích zásad stejně se užívalo, má vésti dozor na úřadování předsedův odhadních komisí a pečovati o včasné ukončení prací ukládacích.

§ 14.

Za účelem přesného zjištění příjmu poplatníkovy má odvolací komise a předseda její též práva, jako komise odhadní a její předseda.

Komise může zejména vyzvati poplatníka, aby připustil nahlédnutí do knih obchodních a hospodářských.

Výzva musí obsahovati připomenutí, že, nebude-li jí ve lhůtě stanovené vyhověno, rozhodnutí o odvolání se stane bez další účasti poplatníka, z moci úřadu na základě pomůcek, které budou po ruce. Povinnost připustiti nahlédnutí do těchto knih zahrnuje také povinnost ku předložení smluv, dlužních úpisů, kvitancí za nájemné, výtahů z účtů, faktur a jiných pomůcek účetních a dokladů.

Komise odvolací není při svých rozhodnutích vázána návrhy poplatníka v odvolání.

Když odvolal se jen poplatník a komise sezná, že by poměření daně na jeho úkor mělo býti změněno, má spisy vrátiti příslušnému finančnímu ředitelství (odhadní komisi), aby bylo vykonáno přiměřené vyměření dodatečné, proti němuž poplatníku znovu přísluší právo odvolání.

§ 15.

Do rozhodnutí komise odvolací přísluší jak poplatníku, tak předsedovi odvolací komise právo stížnosti na nejvyšší správní soud v Praze pro nesprávné užití zákona a pro podstatné vady řízení.

§ 16.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Tímto dnem pozbývají platnosti všechna odchylná ustanovení o opravném řízení ohledně dani důchodkové, z majetku a z válečných zisků.

Ve věcech, ve kterých v den početí účinnosti tohoto zákona výrok odhadní komise s odůvodněním o dani již jest dodán, počíná 30denní lhůta odvolací dnem po početí účinnosti. Ve věcech, ve

kterých až do účinnosti tohoto zákona v ustanovených lhůtách byly podány stížnosti na správní soud uherský neb na nejvyšší správní soud v Praze, pokládají se tyto stížnosti za odvolání včas podaná.

§ 17.

Provedení zákona tohoto ukládá se ministru financí.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Sonnátg v. r.

Čís. 199.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 30. března 1920

ku provedení zákona ze dne 19. prosince 1919, č. 21 Sb. z. a n. z r. 1920, jímž se mění ustanovení zákona ze dne 4. ledna 1909, č. 4 ř. z., o zvelebení zemědělství stavbami vodními.

Na základě čl. VII. zákona ze dne 19. prosince 1919, č. 21 Sb. z. a n. z r. 1920, nařizuje se toto:

§ 1.

K §u 3, odst. 3.

V úmluvě o úhradě nákladů, provádění a udržování ze státního melioračního fondu podporovaného podniku, již jest zpravidla dříve, nežli se započne s jeho prováděním, mezi zúčastněnými činiteli sjednatí, buďtež uvedeny, po případě upraveny:

1. označení stavebníka;
2. účel podniku;
3. stručný popis projektu a jeho rozsah;
4. rozpočtený náklad na jednotlivé druhy prací, na zálohu a správu podniku a celkový rozpočet;
5. úhrada nákladu, příspěvek ze státního melioračního fondu, z prostředků zemských a celkový příspěvek zájemníků;
6. podmínky pro výplatu státního a zemského příspěvku, jakož i podmínky a způsob pro splácení příspěvků zájemníků;
7. povinnosti stavebníka;
8. způsob provádění podniku (v režii neb zadáním podnikateli);

9. doba provedení podniku a lhůta pro jeho dokončení;

10. vliv státní a zemské správy na provádění a postup stavby;

11. kolaudace podniku;

12. udržování podniku, zejména výše a správa udržovacího fondu.

Úmluvu dle tohoto odstavce sjednati nutno také pro všechny provedené i nedokončené podniky, které nebyly dosud finančně zajištěny (uzákoněny).

V případech devastací způsobených vodními přívaly ustanoví ministerstvo zemědělství pro přípravu a výkon oněch prací, jimiž by následky takových pohrom byly odstraněny, zvláštní postup.

§ 2.

K §u 15, odst. 1.

Závazek ke zřízení udržovacího fondu vztahuje se bezvýjimečně nejen na podniky, které budou za podpory státního melioračního fondu v budoucnu prováděny, nýbrž i na ony podniky, jež sice již jsou provedeny aneb se provádějí, avšak nebyly dosud finančně zajištěny (uzákoněny).

§ 3.

K §u 15, odst. 2.

Navrhovaná výše udržovacího fondu budiž uvedena odděleně v rozpočtu podniku, a to jak procentem rozpočtených stavebních nákladů, tak i číselným obnosem, a řádně odůvodněna skutečnými i zvláštními potřebami podniku.

Náklad spojený se zřízením udržovacího fondu může býti účasten podpory ze státního melioračního fondu a z prostředků zemských zpravidla jen do té výše udržovacího fondu, jež nepřesahuje při pracích melioračních 5%, při pracích regulačních a nádržích 10%, a při pracích zahrazovacích 12% rozpočteného, pokud se týče skutečného stavebního nákladu, při čemž však při podnicích již úplně neb z části provedených dlužno mítí zření ke zvýšeným soudobým cenám staviva a práce.

§ 4.

K §u 15, odst. 3.

Udržovací fond dlužno v částce schválené ministerstvem zemědělství plně složití před konečnou kolaudací podniku a uložití na úrok u takového peněžního ústavu, u něhož jest dovoleno ukládati stotčí peníze. Ministerstvo zemědělství však může povolit v jednotlivých případech výjimky od posléz uvedeného ustanovení.

Doklad o řádném uložení udržovacího fondu budiž předložen při konečné kolaudaci podniku.

Pokud nebude v úmluvě sjednané dle §u 3, odst. 3., prováděného zákona jinak určeno, jest za řádnou správu a hospodaření s udržovacím fondem zodpověden stavebník, jenž jest oprávněn vybírat z peněžního ústavu úrok a dle potřeby se svolením ministerstva zemědělství a zemské správy i potřebnou část jistiny uloženého udržovacího fondu a použití tohoto peníze dle návrhu dohlédacích orgánů ku provedení nutných udržovacích prací.

O stavu fondu, jakož i o tom, jak bylo výnosu, pokud se týče podstaty fondu použito, předkládána budiž zodpovědným orgánem v obdobích v úmluvě určených zpráva doložená řádnými účetními doklady dohlédacímu úřadu.

Výlohy spojené s vydržováním zvláštních dozorčích orgánů a zřízců družstevních nelze hraditi ani z udržovacího fondu, ani z jeho výnosu.

§ 5.

K §u 15, odst. 4.

Dokud nebude pro celé státní území státní kulturně-technická služba vybudována, vykonávají dohled nad řádným udržováním podniků, prováděným zákonem orgánům této služby vyhrazený, v Čechách technická kancelář zemědělské rady, na Moravě a ve Slezsku zemský stavební úřad a na Slovensku stávající již státní kulturně-technické úřady. Tyto úřady, jakož i odbory pro hrazení bystřin, do jejich působnosti spadá provádění podniků zahrazovacích a dohled nad jich udržováním, jsou zároveň povinny vésti přesný záznam o všech podnicích ze státního melioračního fondu podpořených a jejich dohledu podrobených.

Vykonávání dohledu bude upraveno zvláštní instrukcí, již vydá ministerstvo zemědělství v dohodě se zemskými (správními) výbory a zemědělskými zájmovými korporacemi.

Náklad spojený s prováděním dohledu těchto orgánů hradí se z výnosu udržovacího fondu.

§ 6.

K §u 15, poslední odst.

Pro podniky provedené, jež mají udržovací fond zřízený již před platností prováděného zákona, platí obdobně ustanovení §u 15, odst. 3.—9., prováděného zákona, pokud se týče §§ 4 a 5 tohoto nařízení o správě a použití udržovacích fondů.

Podniky tyto jsou povinny do 2 měsíců po vyhlášení tohoto nařízení uložití na úrok své udržovací fondy — pokud se tak dosud nestalo — u peněžního ústavu uvedeného v §u 4, odst. 1.,

tohoto nařízení a předložiti průkaz o tom ministerstvu zemědělství.

Nedosahoval-li by udržovací fond, zřízený již před platností prováděného zákona, výše stanovené v prvním odstavci §u 15, nastává povinnost k jeho doplnění na tuto výši, jakmile bude k úhradě nákladu udržovacího použito podstaty fondu. O případném jeho doplnění platí obdobně ustanovení §u 3 tohoto nařízení.

§ 7.

K §u 17.

Závazky veřejnoprávních korporací, družstev a pod., jež jsou zákonitě neb i jinak zavázány udržovati podniky neb jich součástí již provedené, které nemají udržovacího fondu, zůstávají prováděným zákonem nedotčeny a ponechává se těmto korporacím na vůli, chtějí-li dodatečně zříditi pro takový podnik udržovací fond obdobně dle ustanovení §u 15 zákona a §§u 3—5 tohoto nařízení.

Bylo-li by však udržování podniků těch neb jich součástí zanedbáváno, jest povinností dohlédacích orgánů (§ 5 tohoto nařízení) k tomu působiti, aby pro takový podnik k jeho udržování zavázanými činiteli udržovací fond utvořen byl.

V úmluvě, již dlužno o zřízení udržovacího fondu uzavřeti, buďtež, zvláště uvedeny, po případě upraveny:

1. účel, rozsah a druh podniku;
2. činitelé povinní k udržování provedených úprav a meliorací;
3. výše udržovacího fondu;
4. úhrada nákladu spojeného se zřízením udržovacího fondu;
5. příspěvek ze státního melioračního fondu a z prostředků zemských, celkový příspěvek zájemníků, jakož i podmínky pro výplatu a splácení těchto příspěvků;
6. provádění udržovacích prací a správa udržovacího fondu.

§ 8.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedením jeho pověřuje se ministr zemědělství v dohodě s ministrem financí.

Tusar v. r.

Sonntág v. r.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Veselý v. r.

Habrman v. r.

Staněk v. r.

Klofáč v. r.

Prášek v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Hodža v. r.

Hampl v. r.

Houdek v. r.

Cis. 200.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 30. března 1920

o příplatku k přejímacím cenám bramborů při do-
dávce bramborů nad předepsaný kontingent.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., uherského zák. článku LXIII. z roku 1912 a článku L. z roku 1914, nařizuje se toto:

§ 1.

Za pozdní brambory sklizně roku 1919, které do konce dubna 1920 skutečně byly dodány nad kontingent pěstitelům předepsaný (§ 7 nařízení ze dne 15. září 1919, č. 504 Sb. z. a n.), zaplatí příslušný Zemský obilní ústav pěstitelů příplatek 28 korun za 1 q zdravých, přiměřeně suchých, země a klíčů prostých bramborů bez rozdílu druhu.

Příplatek zaplatí se i za podzimní brambory sklizně r. 1919, jež dodány byly před platností tohoto nařízení.

Tento příplatek připojuje se k ceně, jež stanovena byla nařízením ze dne 29. července 1919, č. 435 Sb. z. a n., o nejvyšších cenách bramborů a tvoří s ní plnou přejímací cenu. Kromě toho obdrží zemědělec příslušný příplatek vzdálenostní jakož i příplatek za přezimování (§§ 1 a 2 nařízení ze dne 29. července 1919, č. 435 Sb. z. a n.).

Nárok na vyplacení příplatku vzniká, jakmile zemědělec překročí předepsaný kontingent.

Zevrubnější ustanovení výpočtu, zda kontingent byl splněn, vydá zemská správa politická (zemský hospodářský úřad).

§ 2.

Přestupky tohoto nařízení trestají se dle §§ 41—45 nařízení ze dne 15. září 1919, č. 504 Sb. z. a n.

§ 3.

Toto nařízení nabývá platnosti dnem vyhlášení. Provedení jeho ukládá se ministru pro zásobování lidu.

Tusar v. r.

Sonntág v. r.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Veselý v. r.

Habrman v. r.

Staněk v. r.

Klofáč v. r.

Prášek v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Hodža v. r.

Hampl v. r.

Houdek v. r.